

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
.....

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Π Ρ Ο Σ

ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΟΥ 14ΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ
.....

12 - 13 - 14 Μ Α Η 1989

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
Π Ρ Ο Σ

ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΟΥ 14ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

.....

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Πραγματοποιούμε σήμερα το 14ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας. Εξετάζουμε τη τρίχρονη αγωνιστική πορεία του κλάδου μας. Εξετάζουμε τη δράση των οργάνων της Ομοσπονδίας. Εκτιμάμε τους αγώνες που πραγματοποιήθηκαν αυτό το διάστημα. Τα προβλήματα που λύθηκαν και αυτά που παραμένουν άλυτα. Εκτιμάμε τις συνθήκες μέσα στις οποίες αναπτύσσεται η πάλη μας, την κατάσταση της οικονομίας και τη γενικότερη κατάσταση της χώρας μας. Βγάζουμε τα συμπεράσματά μας από τη τρίχρονη δράση μας, χαράζουμε νέους στόχους πάλης και προχωράμε για την κατάκτησή τους.

Στο σημερινό Συνέδριο ερχόμαστε με ένα πλούσιο απολογισμό αγώνων και με σημαντικές κατακτήσεις. Σαν απερχόμενη Διοίκηση αισθανόμαστε την ανάγκη από το βήμα του Συνεδρίου να χαιρετήσουμε τους οικοδόμους και εργαζόμενους στα συναφή επαγγέλματα για την ανταπόκρισή τους στα καλέσματα της Ομοσπονδίας και τη συμμετοχή τους στους αγώνες. Ήταν αυτή η συμμετοχή των εργαζομένων του κλάδου μας στους αγώνες, ο βασικός συντελεστής για τις κατακτήσεις που επιτεύχθηκαν. Κανείς δεν μάς χάρισε τίποτα. Αντίθετα εργοδοσία και κυβέρνηση πάλεψαν μανιασμένα να μας αφαιρέσουν κεκτημένα δικαιώματα. Αν δεν πέρασαν τα σχέδιά τους, αν τα καταφέραμε να έχουμε μέσα στις δύσκολες αυτές συνθήκες επιτυχίες και κατακτήσεις, ήταν γιατί σταθήκαμε όρθιοι και παλέψαμε. Αντιτάξαμε στην επίθεση τους την Οργάνωση, την Ενότητα και τον Αγώνα μας.

Αυτά τα τρία στοιχεία της πάλης μας χρειάζεται να τα διασφαλίζουμε, να τα δυναμώνουμε και να τα αναπτύξουμε ακόμα παραπέρα γιατί η κατάσταση είναι δύσκολη, η επίθεση εργοδοσίας-κυβέρνησης βρίσκεται σε εξέλιξη, πολλά προβλήματα παραμένουν άλυτα και οξύνονται, η κρίση συνεχίζεται και βαθαίνει. Ανεξάρτητα από το γεγονός ότι σαν κλάδος είχαμε επιτυχίες η ζωή των εργαζομένων του κλάδου μας όπως και όλης της εργατικής τάξης δεν βελτιώνεται, με βάση τις ανάγκες και τις σύγχρονες απαιτήσεις, γιατί υπάρχουν και ολοένα οξύνονται τα μεγάλα λαϊκά προβλήματα που υποβαθμίζουν γενικά τη ζωή. Υπάρχουν τα προβλήματα της οικονομίας, της απασχόλησης, της ακρίβειας, της υγείας, της παιδείας, του πολιτισμού,

της στέγης, της μόλυνσης του περιβάλλοντος. Προβλήματα που δείχνουν ότι ο τρόπος ανάπτυξης που ακολούθησε η χώρα μας υποτάσσονταν στα συμφέροντα της ολιγαρχίας και όχι του λαού. Προβλήματα που δείχνουν ότι ο αγώνας του κλάδου μας, ο αγώνας της εργατικής τάξης πρέπει να συντονιστεί με την πάλη όλων των κοινωνικών δυνάμεων που συνειδητοποιούν αυτά τα αδιέξοδα, ώστε με την κοινή πάλη των εργαζομένων να επιβληθεί μιά ριζική στροφή στην πολιτική που ακολουθήθηκε. Να επιβληθεί μιά νέου τύπου ανάπτυξη της πατρίδας μας.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Η χώρα μας μαστίζεται από βαθιά παρατεταμένη οικονομική κρίση. Στο όνομα του ξεπεράσματος της κρίσης, της αύξησης των κερδών και των επενδύσεων πάρθηκαν τα γνωστά μέτρα τον Οκτώβρη του '85 με τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου για το δίχρονο πάγωμα του μεροκάματου και των μισθών. Η ίδια πολιτική λιτότητας συνεχίστηκε και το '88. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής ήταν να μειωθεί το εργατικό εισόδημα και να αυξηθούν τα κέρδη των εργοδοτών.

Το εργατικό εισόδημα έχασε τουλάχιστον 12%, σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, στην πραγματικότητα πολύ περισσότερο (16,5%), την ίδια στιγμή που η εργοδοσία τσέπωσε πάνω από 600 δις που αφαιρέθηκαν από τους εργαζόμενους. Όσο για την οικονομία τα παρακάτω επίσημα στοιχεία δίνουν την πραγματική τους εικόνα και αποδείχνουν το αβάσιμο των ισχυρισμών της κυβέρνησης ότι η οικονομία βρίσκεται σε ανάπτυξη.

Οι άνεργοι το '87 σύμφωνα με τα στοιχεία της Ε.Σ.Υ.Ε. ήταν 286.200 δηλαδή το 7,6% του οικονομικά ενεργού πληθυσμού και η πρόβλεψη του Ο.Ο.Σ.Α. είναι για αύξηση της σε 7,8% για το '88 και σε 8% για το '89. Στην πραγματικότητα οι άνεργοι είναι περί τις 350 χιλιάδες. Ο πληθωρισμός συνεχίζει να κινείται σε ψηλά επίπεδα και το '88 ήταν 13,5%. Το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν (Α.Ε.Π.) παραμένει ουσιαστικά στάσιμο αφού ο μέσος όρος αύξησης του την περίοδο '81-'87 είναι 1,4% αντί για 4% που ήταν ο στόχος. Οι επενδύσεις παρουσιάζουν μείωση κατά 5,7% το '86 και κατά 2,3% το '87 ενώ για το '88 δεν έχουμε στοιχεία. Το εμπορικό ισοζύγιο παρουσιάζει έλλειμμα 6,9 δις δολάρια το '87 και το '88 είναι πιθανό να φτάσει τα 8 δις δολάρια. Το εξωτερικό χρέος της χώρας αυξήθηκε σε 21 δις δολάρια το '88 χωρίς να περιλαμβάνεται σ' αυτό το στρατιωτικό εξωτερικό χρέος που η κυβέρνηση παραδέχτηκε ότι στο τέλος του '87 ήταν 4,5 δις δολάρια, ποσό που αυξάνεται ραγδαία με τις αγορές του αιώνα (φρεγάτες, F-16, Μιράζ κλπ.). Όσο για την πολυδιαφημισμένη από τη κυβέρνηση εισροή κεφαλαίων από το εξωτερικό, που την προβάλλει σαν

επίτευγμα, είναι εισοδή που δεν συμβάλλει στην ανάπτυξη της χώρας αλλά έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα μιά και κατευθύνεται σε έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου και ομόλογα, λόγω ψηλότερων επιτοκίων στην Ελλάδα από τα διεθνή. Ακόμα αρκετά ξένα κεφάλαια κατευθύνονται στην αγορά ελληνικής γης και τελευταία όλο και περισσότερο στην εξαγορά ελληνικών επιχειρήσεων.

Παράλληλα με τα προβλήματα της οικονομίας και σαν απώρεια των επιδράσεων αυτών των προβλημάτων, οξύνονται τα μεγάλα λαϊκά προβλήματα, της απασχόλησης, της υγείας, της παιδείας, του πολιτισμού, της μόλυνσης και υποβάθμισης του περιβάλλοντος μιά και δεν διατίθενται πόροι και κονδύλια για την αντιμετώπισή τους.

Όλα τα παραπάνω δείχνουν ότι η κρίση δεν αντιμετωπίζεται με τα μέτρα λιτότητας σε βάρος των εργαζομένων. Δείχνουν ότι ο τύπος ανάπτυξης που ακολούθησε για δεκαετίες η χώρα μας βρίσκεται σε αδιέξοδο και ανίκανος να αντιμετωπίσει τα τεράστια προβλήματα που έχουν σωρευτεί. Αποτέλεσμα αυτού του τύπου ανάπτυξης που βασίστηκε στην υπερεκμετάλλευση φτηνής εργατικής δύναμης, στην ασύδωτη, δασμοβίωτη και επιδοτούμενη επιχειρηματική δραστηριότητα, την ανεξέλεγκτη παρασιτικονομία, στον αυταρχισμό, τη γραφειοκρατία και τον παρασιτισμό του κράτους, στην έντονη πολιτική, στρατιωτική και οικονομική εξάρτηση είναι τα σημερινά μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος μας. Απώρεια αυτού του τύπου ανάπτυξης και του συστήματος διακυβέρνησης της χώρας είναι και τα μεγάλα σκάνδαλα που συγκλονίζουν το τελευταίο διάστημα τον τόπο μας. Η παλαιή απαίτηση για "κάθαρση δεν μπορεί να εξαντληθεί μόνο με τον εντοπισμό και την τιμωρία των άμεσα υπεύθυνων για τα σκάνδαλα. Σκάνδαλα θα συνεχίσουν να υπάρχουν αν δεν αλλάξει ο αυταρχικός τρόπος διακυβέρνησης, αν δεν εκδημοκρατιστεί η λειτουργία του δημόσιου τομέα, αν δεν σπάσουν τα στεγανά, αν δεν υπάρξει διαφάνεια, αν δεν υπάρξει η συμμετοχή των εργαζομένων στα κέντρα λήψης των αποφάσεων και ο εργατικός έλεγχος.

Σήμερα όλο και περισσότερο γίνεται συνείδηση στους εργαζόμενους και σε ευρύτερα κοινωνικά στρώματα ότι με συνέχιση αυτής της κατάστασης όχι μόνο δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν επιμέρους προβλήματα αλλά θα επιδεινώνεται η θέση των εργαζομένων, θα υποβαθμίζεται το βιοτικό επίπεδο, θα οξύνονται τα μεγάλα λαϊκά προβλήματα. Βρισκόμαστε σε κρίσιμο σημείο. Είναι ανάγκη να ακολουθήσει ο τόπος μιά νέου τύπου οικονομική ανάπτυξη, για να αντιμετωπιστούν τα μεγάλα προβλήματα. Μιά ανάπτυξη που επίκεντρο θα έχει τον εργαζόμενο άνθρωπο και τις σύγχρονες ανάγκες του και όχι το καπιταλιστικό κέρδος. Μιά ανάπτυξη που θα έχει τη βάση της στο δημοκρατικό προγραμματισμό, θα στηρίζεται στον εκδημοκρατισμένο δημόσιο τομέα, θα προωθεί την παραγωγική ανασυγκρότηση της οικονομίας και τη βελτίωση

της θέσης της στον διεθνή καταμερισμό, θα στοχεύει στην πλήρη απασχόληση του παραγωγικού δυναμικού και την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών των εργαζομένων και της κοινωνίας. Σε μιά τέτοια πολιτική βρίσκεται η λύση των προβλημάτων και για μιά τέτοια πολιτική έχουν κάθε συμφέρον οι εργαζόμενοι και να παλέψουν αλλά και να τοποθετηθούν μπροστά στις επερχόμενες εκλογές.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ - Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ ΤΗ Γ.Σ.Ε.Ε.

Την αντεργατική πολιτική της λιτότητας αντιπάλεψαν οι εργαζόμενοι ενωμένοι. Ως ένα βαθμό ξεπεράστηκε η προσπάθεια της κυβέρνησης να αδρανοποιήσει αγωνιστικά τους εργαζόμενους που την είχαν υποστηρίξει στις εκλογές. Τα οξυμένα προβλήματα, η σκληρή λιτότητα, που δεν κάνουν διάκριση στους εργαζόμενους ήταν η βάση πάνω στην οποία αναπτύχθηκαν μαζικοί ενωτικοί αγώνες της εργατικής τάξης. Αναπτύχθηκαν αγώνες σε τόπους δουλιάς, επιχειρήσεις, κλάδους καθώς και Πανελλαδικές κινητοποιήσεις. Παρά την επέμβαση της κυβέρνησης στην Γ.Σ.Ε.Ε. το '85 και το διορισμό υποχείριας διοίκησης στη Συνομοσπονδία, η εργατική τάξη είτε μέσα από τη Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα είτε μέσα από τον συντονισμό Ομοσπονδιών και Εργατικών Κέντρων, βρήκε τον τρόπο να συντονίσει τη πάλη της τόσο για τη διεκδίκηση λύσεων στα οικονομικά και θεσμικά προβλήματα όσο και για την αποκατάσταση της ομαλότητας στη Γ.Σ.Ε.Ε.

Με τους αγώνες η εργατική τάξη πέτυχε σε πολλούς τόπους δουλιάς ουσιαστικές αυξήσεις, σε κλάδους υπογράφηκαν συμβάσεις με υπερβαση της εισοδηματικής πολιτικής της κυβέρνησης, καταργήθηκε στην πράξη αλλά και τυπικά το αντεργατικό άρθρο 4 κ.α. Αποτέλεσμα των συντονισμένων αγώνων ήταν η ανατροπή, μέσα σε μιά βραδιά, στις αρχές του '88, της εισοδηματικής πολιτικής που είχε εξαγγελθεί. Αποτέλεσμα αυτών των αγώνων ήταν το ότι η κυβέρνηση δεν τόλμησε να φέρει στη Βουλή για ψήφιση το νομοσχέδιο για την αντεργατική αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων με πέρασμα του ωρομίσθιου, της 4ης βάρδιας, του προσυνταξιοδοτικού καθεστώτος, του συνολικού χρόνου απασχόλησης, του ελαστικού ωράριου, της σύνδεσης μισθού-παραγωγικότητας κλπ. που έχουν αποφασιστεί στο ΕΣΑΠ από το 1987. Αποτέλεσμα των ίδιων αγώνων ήταν η υπογραφή φέτος Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας πάνω από την εισοδηματική πολιτική. Το συμπέρασμα μας ότι τίποτα δεν χαορίζεται αλλά όλα κατακτιόνται με τον αγώνα επιβεβαιώνεται από την πείρα των αγώνων της εργατικής τάξης αυτό το τρίχρονο. Δεν κατάφεραν κυβέρνηση και εργοδοσία να περάσουν όπως ήθελαν τα σχέδια τους. Δεν κατάφεραν παρά την απροσχημάτιστη επέμβαση στη Γ.Σ.Ε.Ε. να σταματήσουν τους συντονισμένους αγώνες. Δεν κατάφεραν να

χωρίσουν τους εργάτες με βάση τη παραταξιακή τους τοποθέτηση και να επενδύσουν την απεργοσπασία με ιδεολογικό περίβλημα, γιατί οι εργάτες ενώνονται μπροστά στα κοινά προβλήματα. Υπάρχουν λοιπόν όλες οι προϋποθέσεις να ξεπεραστούν οι όποιες τάσεις απογοήτευσης και αδράνειας σε τμήματα εργαζομένων ώστε να μπου ενεργά στη ζωή των σωματείων και την καθημερινή πάλη.

Σημαντική επιτυχία των αγώνων της εργατικής τάξης αυτό το τρίχρονο είναι η πραγματοποίηση του 25ου Συνεδρίου της Γ.Σ.Ε.Ε. πριν ένα μήνα, στις 15-16 Απριλη. Η ασίγαστη πάλη των εργαζομένων αυτό το τρίχρονο που απαιτούσαν πέρα από τη λύση των προβλημάτων και την αποκατάσταση της ομαλότητας στη Γ.Σ.Ε.Ε. ακύρωσε τις κυβερνητικές επιδιώξεις.

Απομονώθηκαν οι εμπνευστές του πραξικοπήματος, κάνοντας μόνοι τους ένα 23ο Συνέδριο-παρωδία τον Απρίλιο του '86, και ένα συνέδριο πάλι

μονοπαραταξιακό και νόθο τον Οκτώβρη του '88 το οποίο ακυρώθηκε. Έτσι κάτω από τη πάλη των εργαζομένων επιβλήθηκαν οι όροι που έβαλε το εργατικό κίνημα για ένα συνέδριο χωρίς τους γνωστούς νόθους εργατοκαπηλούς, με τη συμμετοχή όλων των υπαρκτών τάσεων και αποδεκτό από όλους. Το Συνέδριο αυτό, το 25ο, πραγματοποιήθηκε από τη προσωρινή διοίκηση που είχε οριστεί το Φλεβάρη του '89. Πήραν μέρος σ' αυτό όλες οι υπαρκτές τάσεις και αυτό είναι σημαντικό για την ιστορία της Γ.Σ.Ε.Ε. Εκλέχτηκε αντιπροσωπευτική διοίκηση και στη συνέχεια αντιπροσωπευτικό προεδρείο.

Η Ομοσπονδία μας που πρωτοστάτησε στην πάλη για την αποκατάσταση της ομαλότητας στη Γ.Σ.Ε.Ε. χαιρετίζει την πραγματοποίηση του 25ου Συνεδρίου και τα αποτελέσματά του. Είναι καιρός να γυρίσει η σελίδα του παρελθόντος και να ανοίξει μιά νέα στην ιστορία της Γ.Σ.Ε.Ε. Να μπει τέλος στις κρατικές επεμβάσεις στη Γ.Σ.Ε.Ε. και να λειτουργήσει η Συνομοσπονδία σαν η τριτοβάθμια ταξική συνδικαλιστική οργάνωση όλων των εργαζομένων. Να προχωρήσει σε βάθος ο εκδημοκρατισμός του συνδικαλιστικού κινήματος. Να καταργηθούν οι μηχανισμοί εξαγοράς συνειδήσεων όπως εργατική εστία, 8% του υπουργού εργασίας, ταμείο εργατοπατέρων. να σταματήσουν οι δικαστικές επεμβάσεις στο συνδικαλιστικό κίνημα και να αφεθούν τα συνδικάτα ελεύθερα να χειρίζονται τα ζητήματα με τις εσωτερικές τους λειτουργίες. Τέτοια μέτρα σε συνδυασμό με τη ριζική τροποποίηση του ν. 3239/55 για ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις σύμφωνα με τις προτάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος θα δώσουν νέα ώθηση και ορμή στο συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας μας.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Στα τρία χρόνια από το προηγούμενο συνέδριό μας ο κλάδος μας είχε έντονη αγωνιστική δράση. Πήραμε μέρος στους συντονισμένους αγώνες

της εργατικής τάξης προβάλλοντας ταυτόχρονα τα γενικά και τα κλαδικά αιτήματα. Αναπτύχθηκαν αγώνες με κλαδικό χαρακτήρα για τη λύση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε σαν κλάδος.

Η Ομοσπονδία ανέπτυξε την αγωνιστική δράση, πρόβαλλε τα προβλήματα, οργάνωσε και καθοδήγησε τους αγώνες με βάση το ψήφισμα του 13ου Συνεδρίου και της απόφασης του γενικού Συμβουλίου, της Διοίκησης και της Εκτελεστικής Επιτροπής. Χρησιμοποιήθηκαν διάφορες μορφές πάλης από το υπόμνημα, την παράσταση, το διάβημα ως την ανώτερη μορφή την απεργία, συγκέντρωση και πορεία.

Πραγματοποιήθηκαν σ' αυτό το τρίχρονο με αποφάσεις των οργάνων της Ομοσπονδίας 16 Πανελλαδικές απεργίες του κλάδου με 24ωρη διάρκεια και 1 με 48ωρη διάρκεια. Επίσης πραγματοποιήθηκαν 3 απεργίες με 24ωρη διάρκεια που πήραν μέρος περιοχές. Η μία Αττική - Ηπειρο και Βόρεια Ελλάδα, η άλλη Αττική, Πάτρα, Καλαμάτα, Βόλο, Λάρισα, Τρίκαλα, Αγρίνιο, Καρδίτσα και μία μόνο η Αθήνα. Με αποφάσεις των σωματείων έγιναν κινητοποιήσεις σε τοπικό επίπεδο και εργοτάξια.

Εκτιμώντας συνολικά τους αγώνες αυτό το διάστημα κρίνονται θετικοί. Ήταν αυτοί οι αγώνες που απότρεψαν το πέρασμα αντεργατικών μέτρων και έφεραν τη λύση προβλημάτων. Το θετικό αποτέλεσμα των αγώνων όμως δεν μπορεί να μας γεμίζει με αυτοικανοποίηση και να κρύψει αδυναμίες που πρέπει να συζητιούνται και να ξεπερνιούνται. Σαν τέτοιες σημειώνουμε:

- Η συμμετοχή στην απεργία στον κλάδο μας κυμαίνεται σε ψηλά ποσοστά. Το πρόβλημα που επισημαίνουμε είναι η χαμηλή συμμετοχή στις απεργιακές συγκεντρώσεις σε σύγκριση με τον αριθμό των απεργών. Αυτό το αδύνατο σημείο θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης μέσα στον κλάδο. Να εξηγήσουμε στον κάθε συνάδελφο ότι η απεργία στον κλάδο μας έχει το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της πίεσης στην παραγωγή και της πίεσης προς τους αρμόδιους, στην εκάστοτε κυβέρνηση. Από αυτή την άποψη σημαντικό ρόλο παίζει όχι μόνο η αποχή από τη δουλιά αλλά και η συμμετοχή στην συγκέντρωση και στην πορεία για να ασκηθεί η μεγαλύτερη δυνατή πίεση.

- Οι μορφές πάλης έχουν αποκτήσει ένα κάπως 'στερεότυπο' χαρακτήρα με την κήρυξη από την Ομοσπονδία 24ωρης, 48ωρης ή άλλης μορφής απεργίας. Δεν θέλουμε να πούμε ότι αυτή η μορφή δεν είναι καλή.

Ίσα-ίσα έχει δοκιμαστεί και έχει αποτελέσματα. Όμως στην αγωνιστική ζωή του κλάδου δεν έχουν αναδειχτεί και νέες μορφές πάλης, ιδιαίτερα από τα σωματεία κατά τόπους και με βάση τα ιδιαίτερα προβλήματα, ώστε η πίεση να είναι συνεχής και σε πολλές κατευθύνσεις και να μην παρατηρείται αγωνιστική ύφεση στα διαστήματα ανάμεσα από τις Πανελλαδικές κινητοποιήσεις του κλάδου, που αποφασίζει η Ομοσπονδία.

- Ένα σημείο που θέλουμε ακόμα να σημειώσουμε είναι οι γενικότερες κινητοποιήσεις της εργατικής τάξης. Ο ρόλος και η συμμετοχή του κλάδου μας σ' αυτές είναι πρωτοπόρος. Υπάρχει όμως ένας αριθμός εργαζομένων του κλάδου μας που επηρεάζεται απ' την αντιδραστική προπαγάνδα, δυσανασχετεί, ή δεν παίρνει μέρος με την ίδια ορμή που συμμετείχε στις κλαδικές κινητοποιήσεις, κάτω απ' την αντίληψη ' 'τι δουλιά έχουμε εμείς με τους άλλους, έχουμε τα δικά μας προβλήματα' '.

Αυτή η αντίληψη είναι βαθειά λαθεμένη γιατί δεν παίρνει υπόψη της ότι η αντεργατική επίθεση σήμερα είναι γενικευμένη και δεν στέκεται σε κλάδους. Δεν παίρνει υπόψη της ότι σήμερα μπορεί να χτυπιέται ένας άλλος κλάδος για να ανοίξει δρόμος και να έρθει η σειρά μας. Δεν παίρνει τέλος υπόψη της ότι η συνολική αντιμετώπιση προβλημάτων όπως Εθνική Συλλογική Σύμβαση, νομοθέτηση Α.Τ.Α., αντεργατική νομοθεσία, κοινωνικές ασφαλίσεις κλπ. έχουν άμεση επίπτωση στα δικά μας κλαδικά αιτήματα. Απαιτείται λοιπόν να ανοίξει συζήτηση μέσα στον κλάδο γύρω από αυτό το ζήτημα, να αντιπαλέψουμε τη στενή ' 'κλαδική νοοτροπία' ' όπου εμφανίζεται και να είμαστε όλοι το ίδιο ορμητικοί και στα γενικά και στα κλαδικά μας προβλήματα και κινητοποιήσεις.

Αν σημειώσουμε τις παραπάνω αδύνατες πλευρές, αν από τη συζήτηση αναδειχτούν κι άλλες, δεν μειώνεται το μεγαλείο αυτών των αγώνων. Τις σημειώνουμε και τις συζητάμε για να τις ξεπεράσουμε και να μεγαλώσει η δύναμη των αγώνων μας, γιατί πολλά προβλήματα έχουμε μπροστά μας να αντιμετωπίσουμε και κανείς δεν πρόκειται να μας χαρίσει τη λύση τους. Στο τρίχρονο που πέρασε επιβεβαιώθηκε το σύνθημα που πολλές φορές φωνάζαμε στις πορείες μας και έξω από τις νομαρχίες και τα υπουργεία:

Μ' αγώνες κατακτάμε τα δικαιώματά μας.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ - ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

Με τους αγώνες του κλάδου αυτά τα τρία χρόνια υποχρεώθηκαν αρμόδιοι και κυβέρνηση να ικανοποιήσουν μιά σειρά αιτήματά μας που ήταν στην αιχμή των κινητοποιήσεών μας, όπως:

1. Νομοθετική κατοχύρωση του χειμερινού επιδόματος των Οικοδόμων, λατόμων, ασβεστοποιών και υδραυλικών οικοδομής. Αποτελεί την κορυφαία κατάκτησή μας αυτό το διάστημα. Την επιβάλλαμε και ως χρειάστηκαν πάνω από 13 χρόνια αγώνων για την επιτυχία αυτή.
2. Επέκταση σ' όλη τη χώρα των ευνοϊκότερων προϋποθέσεων τακτικής επιδόησης (100 ένοσημα) που ίσχυαν για Αττική-Θεσσαλονίκη.
3. Επέκταση της μηχανογράφησης στην Ανατολική Πελοπόννησο και τελευταία στην Στερεά Ελλάδα, Εύβοια και Θεσσαλία.
4. Μείωση των 1.000 ενοσήμων που απαιτούνταν την τελευταία 10ετία πριν

τη σύνταξη σε 500 για όσους έχουν 4.050 οικοδομικά ένοσημα. Σ'αυτά τα 4.050 υπολογίζονται και τα ένοσημα του ν. 529/77 και 325/78 (υπέρ αγνώστων).

5. Πλήρη ασφαλιστική κάλυψη και επίδομα ασθενείας και με 80 ένοσημα (αντί 100) αρκεί να έχουν πραγματοποιηθεί 200 συνολικά στα δύο πριν την ασθένεια χρόνια ή 27μηνο.
6. καταβολή ολόκληρου του δωροαδειόσημου για δηλωμένη εργασία όπως αναγράφεται στο εκκαθαριστικό σημείωμα της μηχανογράφησης καθώς και για πράξεις επιβουλής που έχουν γίνει οριστικές, ανεξάρτητα αν ο εργοδότης κατέβαλε ή όχι τις εισφορές.
7. θεσμοθέτηση με υπουργική απόφαση και στη συνέχεια κύρωση με νόμο των Μικτών Επιτροπών Ελέγχου των μέτρων ασφαλείας στις οικοδομές με συμμετοχή των εκπροσώπων των σωματείων.
8. θεσμοθέτηση με υπουργική απόφαση, Βιβλίου Ημερήσιας Απασχόλησης στις οικοδομές, όπου θα γράφονται όλοι οι εργαζόμενοι για να μην χάνουν ένοσημα και θα αποφευχθεί η παράνομη απασχόληση ανασφάλιστων, αλλοδαπών, συνταξιούχων, επιδοτούμενων ανέργων, ανηλίκων κλπ. Τελευταία ψηφίστηκε νόμος σχετικά με το Βιβλίο για να ισχύουν πρόστιμα στους παραβάτες και εκδίδεται νέα υπουργική απόφαση.
9. λύση των τοιετιών (5%) στις κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις της Κατεργασίας Ξύλου (από 3 σε 4), λατόμους (από 2 σε 3), κοπής μαρμάρου (από 2 σε 3), τζαμάδων (από 2 σε 4). Επίσης στις συμβάσεις: Ενιαιοποίηση των δύο συμβάσεων της κατεργασίας Ξύλου με τους καλύτερους όρους της σύμβασης που ίσχυε με τους βιοτέχνες, αύξηση 2,8% πλέον της εισοδηματικής πολιτικής και επίδομα γάμου στις γυναίκες. Σε όλες τις κλαδικές συμβάσεις πέρασε το 5μερο.
10. Υπογραφή, για πρώτη φορά, Συλλογικής Σύμβασης με τις εργοδοτικές οργανώσεις των οικοδόμων (το '88), με την οποία ενσωματώθηκαν όλες οι μέχρι τότε Α.Τ.Α., δόθηκε αύξηση 10% πάνω από την εισοδηματική πολιτική και κάθε νέα Α.Τ.Α. ενσωματώνεται και δημιουργεί νέο βασικό.
11. Μειώθηκαν από 750 σε 660 τα ένοσημα για τον υπολογισμό τριετίας στους οικοδόμους.
12. Ασφάλιση των δασεργατών και ρουτινοσυλλεκτών στον κλάδο ανεργίας.
13. Υπολογισμό, σαν οικοδομικών, για σύνταξη στα 58, των ενοσήμων που έχουν πραγματοποιηθεί σε στοές μεταλλείων.
14. Λύση κατά ένα (1) μήνα του χρόνου τακτικής αποδότησης, μέτρο που ισχύει για όλους τους εργαζόμενους.
15. Κοντά στη λύση τους, ήδη έχει κατατεθεί σχετικό νομοσχέδιο, είναι τρία προβλήματα που ήταν στην αιχμή των τελευταίων κινητοποιήσεων:

α) Τακτοποίηση με νόμο του προβλήματος που προέκυψε με την εγκύκλιο του ΙΚΑ που δεν αναγνωρίζει την προϋπηρεσία στα βαρεια των ειδικοτήτων που εντάσσονταν.

β) Ολόκληρο επίδομα για τις πρώτες 15 μέρες ασθενείας που η κυβέρνηση είχε μειώσει κατά 50%.

γ) Τακτοποίηση του προβλήματος με το ΤΕΒΕ που χαρακτηώνει οικοδόμους που δουλεύουν κατ'αποκοπή.

Απαιτούμε τα παραπάνω 3 προβλήματα μαζί με το πρόβλημα της επαναφοράς του δικαιώματος για προσωρινή αναπηρική σύνταξη που κατάργησε η κυβέρνηση καθώς και το πρόβλημα να αναγνωρίζονται απ' το Επικουρικό Ταμείο, ανεξάρτητα απ' το αν έγινε αίτηση, τα ένοσημα που αναγνώρισε το Ι.Κ.Α. με τους νόμους 625/77 και 825/78 να λυθούν τώρα με την ψήφιση του νόμου από τούτη τη Βουλή.

Η ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Η ανεργία που για μεγάλο χρονικό διάστημα έπληξε τον κλάδο, παρουσιάζει μιά ύφεση σε πολλές περιοχές τα τελευταία δύο χρόνια. Αυτό όμως δεν μπορεί να μας εφησυχάζει γιατί ταυτόχρονα παρατηρούνται αντιφατικά φαινόμενα. Ενώ σε ορισμένες περιοχές παρατηρείται ακόμα και έλλειψη εργατικού δυναμικού του κλάδου μας σε μεγάλες περιοχές συνεχίζει να πλήττει τον κλάδο η ανεργία όπως η Δυτική Μακεδονία, Ήπειρος, Δυτική Στερεά, Μυτιλήνη κλπ.

Οι αιτίες για την ύφεση που παρουσιάζει η ανεργία μπορούν να εντοπιστούν στο εξής:

- Επέδρασαν θετικά η μείωση του ορίου ηλικίας για σύνταξη στα 58 χρόνια, το πενθήμερο καθώς και το 7ωρο όπου επιβλήθηκε γιατί έτσι ελευθερώθηκαν θέσεις εργασίας.

- Η μακρόχρονη ανεργία του κλάδου τα προηγούμενα χρόνια έσπρωξε μιά σειρά συναδέλφους να αναζητήσουν δουλιά σε άλλα επαγγέλματα. Επίσης ένας αριθμός συναδέλφων απορροφήθηκε στους δήμους όπου και μονιμοποιήθηκε

- Η όξυνση του στεγαστικού προβλήματος είχε σαν αποτέλεσμα να σπρώξει τις όποιες οικονομίες στρωμάτων που έχουν κάποια δυνατότητα, σε κατοικίες και έτσι να παρατηρηθεί αύξηση της οικοδομικής δραστηριότητας. Επίσης η μόλυνση του περιβάλλοντος και της ατμόσφαιρας στο κέντρο των μεγάλων πόλεων ώθησε και ωθεί, τα στρώματα που έχουν τη δυνατότητα, σε κατοικίες έξω από τις πόλεις και έχουμε αντίστοιχη οικοδομική δραστηριότητα.

- Επέδρασε στην απασχόληση η έντονη οικοδομική δραστηριότητα που αναπτύχθηκε σε περιοχές με "τουριστικό ενδιαφέρον", όπως Κρήτη, Δωδεκάνησα, νησιά Ιονίου κλπ. Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι η τουριστική

ανάπτυξη αυτών των περιοχών πραγματοποιείται απρογραμμάτιστα με αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, τη ζωή των περιοχών αλλά και της οικονομίας μελλοντικά. Ακόμα η μετακίνηση εργαζομένων του κλάδου μας σ' αυτές τις περιοχές δημιουργεί τεράστια προβλήματα στους ίδιους, τις οικογένειές τους και στο σύνολο του κλάδου. Δημιουργείται πρόβλημα της στέγασής τους είτε με τα ψηλά νοίκια είτε με τις υποβαθμισμένες συνθήκες. Πρόβλημα στις οικογένειες που μένουν πίσω όσο καιρό ο οικοδόμος δουλεύει μακριά. Επίσης μεγάλα προβλήματα παρουσιάζονται σ' ότι αφορά την καταπάτηση κεκτημένων δικαιωμάτων όπως ωρόριο, πενθήμερο, ανάπαυση, υπερωρίες κλπ. μιά και οι συνάδελφοι αυτοί είναι πιά εντεθειμένοι στις πιέσεις με την απειλή της απώλειας ή ακόμα δημιουργείται στους ίδιους η ψυχολογία της "προσωρινής" παραβίασης αυτών των δικαιωμάτων για όσο καιρό δουλεύουν μακριά.

Τα σωματεία μας στις περιοχές που δέχονται μετακινούμενους οικοδόμους πρέπει να αναπτύξουν έντονη διαφωτιστική και οργανωτική δράση για την υπεράσπιση των κατακτήσεων του κλάδου.

Μιλώντας συνολικά για την απασχόληση στον κλάδο μας, δεν πρέπει να μάς ικανοποιεί η σημερινή κατάσταση και γιατί το πρόβλημα της ανεργίας εξακολουθεί να υπάρχει για πολλές περιοχές και γιατί παρουσιάζονται τα αντιφατικά φαινόμενα και προβλήματα που επισημάναμε.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΕ ΟΦΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Η σταθερή απασχόληση του εργατικού δυναμικού του κλάδου μας αλλά και γενικότερα η βελτίωση της ζωής των εργαζομένων σχετίζονται άμεσα με το μέλλον της οικονομίας της χώρας μας. Ο τύπος ανάπτυξης που έχει ακολουθηθεί μέχρι σήμερα έχει φτάσει σε αδιέξοδο, έχει δημιουργήσει τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζουμε. Η αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης με την πολιτική που εφαρμόζεται ή με τις νεοφιλελεύθερες συνταγές των δυνάμεων της συντήρησης, σημαίνει συνέχιση και όξυνση των προβλημάτων.

Προβάλλει λοιπόν σήμερα η ανάγκη να ακολουθήσει ο τόπος μας μιά νέου τύπου οικονομική ανάπτυξη που κριτήριό της δεν θα έχει το καπιταλιστικό κέρδος, το συμφέρον, της ξένης και ντόπιας ολιγαρχίας αλλά την αντιμετώπιση των μεγάλων λαϊκών προβλημάτων του τόπου, τις ανάγκες των εργαζομένων και του λαού, την ανάγκη να γίνει αποδοτική η οικονομία και να βελτιώσει τη θέση της στον διεθνή καταμερισμό της εργασίας. Ο κλάδος μας έχει κάθε συμφέρον να προβάλλει την απαίτηση και να παλέψει για την εφαρμογή μιάς τέτοιας πολιτικής γιατί στα πλαίσια μιάς τέτοιας πολιτικής μπορούν να δίνονται λύσεις στο οξυμένο πρόβλημα της κατοικίας που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι, να πραγματοποιούνται

τα έργα για την ικανοποίηση των αναγκών της παιδείας, της υγείας, του αθλητισμού, της βελτίωσης του περιβάλλοντος. Να πραγματοποιείται η παραγωγική ανασυγκρότηση της οικονομίας και τα έργα υποδομής και ανάπτυξης της. Με μιά τέτοια πολιτική οικονομικής ανάπτυξης μπορεί να βελτιώνεται γενικά η ζωή των εργαζομένων και να έχει σε τελευταία ανάλυση σταθερή απασχόληση το εργατικό δυναμικό του κλάδου μας.

Παράλληλα με την πάλη για νέου τύπου ανάπτυξη της οικονομίας και των τομέων που καλύπτει η Ομοσπονδία μας, οικοδομή, κατασκευές, κατεργασία ξύλου, μάρμαρο κλπ. ώστε να εξασφαλίζεται η παραγωγική απασχόληση του εργατικού δυναμικού παλεύουμε για την αξιοπρεπή επιβίωση των ανέργων με:

- Επιδότηση των ανέργων χωρίς προϋποθέσεις μέχρι να βρουν δουλιά.
- Επιδότηση των νέων που ζητούν δουλιά και δεν βρίσκουν.
- Επίδομα ανεργίας στο 80% του ανειδίκευτου εργάτη.
- Ο χρόνος ανεργίας να υπολογίζεται σαν χρόνος με πλήρη ασφάλιση καθώς και για τη σύνταξη.

ΤΑ 'ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ'

Είναι γνωστές οι εξαγγελίες για πραγματοποίηση 'μεγάλων έργων' όπως, μετρό της Αθήνας, ζεύξη Ρίο, εκτροπή Αχελώου, αεροδρόμιο Σπάτων, Ολυμπιακά έργα. Προβάλλονται μάλιστα απ' την κυβέρνηση αυτά τα έργα σαν η λύση του προβλήματος της ανάπτυξης της χώρας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρόκειται πράγματι για μεγάλα έργα αν πρόκειται να πραγματοποιηθούν. Η πείρα όμως μέχρι σήμερα έχει δείξει ότι πολλές φορές για λόγους δημογωγικούς εξαγγέλλονται έργα χωρίς να πραγματοποιούνται. Γίνονται εγκαίνια και εργασίες δεν προχωρούν. Ακόμα όταν πραγματοποιούνται έργα η υλοποίησή τους γίνεται με τέτοιο τρόπο που πλουτίζουν οι μεσάζοντες και οι εταιρίες, χρυσοπληρώνονται απ' το λαό τα έργα και η ποιότητά τους είναι αμφίβολη. Έχουμε το παράδειγμα του Μόρνου με τα 3 δις προϋπολογισμό, τα 30 δις κόστος και την χαμηλή ποιότητά του όπως φάνηκε με τις ζημιές τελευταία. Τα 'μεγάλα έργα' λοιπόν που απαιτούν τεράστιες δαπάνες δημοσίου χρήματος δεν μπορεί να εξαγγέλλονται αποσπασματικά χωρίς να είναι ενταγμένα σε ένα γενικότερο πρόγραμμα ανάπτυξης του τόπου. Επειδή είμαστε αυτοί που δουλεύουν στην οικοδόμηση τέτοιων έργων αλλά και αυτοί που μαζί με όλους τους εργαζόμενους πληρώνουμε τα έργα απαιτούμε να μελετηθούν, οι καλύτερες λύσεις, η σκοπιμότητα πραγματοποίησης, οι επιπτώσεις στο περιβάλλον, η ιεράρχηση πραγματοποίησης, οι συμφερότεροι τρόποι χρηματοδότησης, η μεγαλύτερη το δυνατό αξιοποίηση ντόπιου δυναμικού. Απαιτούμε να υπάρξει η διαφάνεια στις μελέτες, τις δημοπρασίες και την εκτέλεση των έργων.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Η Ομοσπονδία μας αυτό το τρίχρονο ανέπτυξε σημαντική δραστηριότητα για το πρόβλημα της κατοικίας. Στη βάση των προτάσεων που είχαν εγκριθεί στο προηγούμενο Συνέδριο μας πρόβαλε τα αιτήματα. Προχωρήσαμε στην οργάνωση ημερίδας για το πρόβλημα σε συνεργασία με το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και το Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας. Οι εισηγήσεις της ημερίδας καθώς και το βιβλίο με όλη τη δουλιά στάλθηκε στα σωματεία. Αναπτύχθηκε μιá δράση η οποία είναι ακόμα πίσω απ' τις απαιτήσεις που βάζει το ίδιο το πρόβλημα. Τελευταία, πάλι σε συνεργασία με το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και το Συνδικάτο Οικοδόμων της Αθήνας, προχωρήσαμε σε μιá δουλιá επεξεργασίας των νέων πλευρών του προβλήματος που παρουσιάζονται. Στα υλικά του Συνεδρίου που σας έχουν δοθεί, υπάρχει η πρόταση με τα αιτήματά μας για την κατοικία την οποία προτείνουμε να εγκριθεί απ' το Συνέδριο και να αποτελεί οδηγό στη δράση μας. Θέλουμε να τονίσουμε ότι το πρόβλημα κατοικία για τον εργαζόμενο που μένει στο ενοίκιο αποτελεί σήμερα βραχνά γιατί απορροφά σχεδόν ένα μηνιάτικο. Αγορά κατοικίας απ' τον μισθωτό είναι αδύνατη έτσι που έχουν διαμορφωθεί οι τιμές των διαμερισμάτων. Το πρόβλημα λοιπόν δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ούτε με τις εξαγγελίες δανείων μέσω των τραπεζών γιατί οι όροι χορήγησής τους είναι αδύνατο να εκπληρωθούν, ούτε με το δανειοδοτικό πρόγραμμα του Ο.Ε.Κ. γιατί τα δάνεια είναι χαμηλά, αλλά ούτε και με το σημερινό επίπεδο της κατασκευαστικής δραστηριότητας του Ο.Ε.Κ. γιατί είναι ανεπαρκές σε σύγκριση με τις ανάγκες.

Η λύση του προβλήματος βρίσκεται στην αλλαγή του προσανατολισμού του Ο.Ε.Κ. Να ατονίσει το δανειοδοτικό πρόγραμμα και τα δάνεια να παραμείνουν μόνο σε δυνατότητα. Να αναπτυχθεί η κατασκευαστική δραστηριότητα του Ο.Ε.Κ. ώστε να διαθέτει έτοιμη κατοικία στους δικαιούχους εργαζόμενους. Αποδείχτηκε ότι ο Ο.Ε.Κ. μπορεί να κατασκευάζει φτηνή και καλής ποιότητας κατοικία με κόστος σήμερα 50-60 χιλιάδες το τετραγωνικό μαζί με το κόστος της γης. Αν δε εξασφαλιστεί δωρεάν γη για τον Ο.Ε.Κ. το κόστος θα είναι ακόμα χαμηλότερο. Οι προτάσεις μας για το πρόβλημα κατοικία είναι τέτοιες που ο Ο.Ε.Κ. μπορεί να συζητήσει το κατασκευαστικό του πρόγραμμα σε επίπεδο τέτοιο ώστε μέσα σε μιá δεκαετία να έχει αντιμετωπιστεί το πρόβλημα κατοικία.

Να λοιπόν που βρίσκεται ένα σοβαρό καθήκον για τα σωματεία και την Ομοσπονδία το επόμενο διάστημα. Να αναπτύξουμε σε κάθε περιοχή, μαζί με τους ενδιαφερόμενους δικαιούχους που Ο.Ε.Κ., μέτωπο πάλης για το πρόβλημα και Πανελλαδικά να διεκδικήσουμε με τους αγώνες μας τη λύση του προβλήματος.

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΤΟΥ

Ζούμε σε μιά εποχή που όλα γύρω μας αλλάζουν με μεγάλη ταχύτητα. Οι νέες τεχνολογίες φέρνουν καθημερινώς αλλαγές στην παραγωγή. Είναι αλήθεια ότι ο τομέας οικοδομή-κατασκευές με αργούς ρυθμούς αφομοιώνει νέες τεχνολογίες χωρίς να σημαίνει ότι και εδώ δεν έχουμε αλλαγές. Ο τρόπος οικοδόμησης στην Ελλάδα παραμένει βασικά ο ίδιος (μονολιθικός) όμως έχουμε σημαντικές αλλαγές που επιδρούν στις συνήθειες, στη σύνθεση, στον τρόπο ζωής, και την οργάνωση των εργαζομένων του κλάδου. Αν ρίξει κανείς μιά ματιά στην τελευταία εικοσαετία ακεί για να διαπιστώσει αυτές τις αλλαγές. Ολόκληρες ειδικότητες εξαφανίστηκαν ή τείνουν να εξαφανιστούν και στη θέση τους εμφανίστηκαν άλλες. Χάθηκε σχεδόν η ειδικότητα του μπετατζή. Οι πρέσες εκτόπισαν μεγάλο αριθμό εργαζομένων στο ρίξιμο του μπετόν. Εκεί που χρειαζονταν δεκάδες εργάτες τη μέρα για το ρίξιμο μπετόν σε μιά σχετικά μεγάλη οικοδομή τώρα η πρέσα με 2-3 άτομα χρειάζεται λίγες ώρες. Μπορεί να ελαφρώσει η δουλιά σε ορισμένες ειδικότητες, αυξήθηκε όμως ο βαθμός εκμετάλλευσης του εργατή. παρόμοιες εξελίξεις έχουμε στον ξυλότυπο με την χρησιμοποίηση σιδερένιων σιαλωσιών, μπετοφόρμ-ντιπομπλάκι κλπ. ή στην επεξεργασία του σιδερένιου σπλισμού με τις ευθυγραμμίσεις, τους κουρμπαδόρους και την τυποποίηση δοκών και κολώνων. Το ίδιο συμβαίνει και σ'όλες τις ειδικότητες με τη χρησιμοποίηση νέων τεχνικών μέσων ή νέων υλικών. Η τάση είναι να περιορίζεται η χρησιμοποίηση ανειδίκευτης εργατικής δύναμης και να μεγαλώνει η ανάγκη ειδικευμένου εργατικού δυναμικού. Η χρησιμοποίηση νέων τεχνικών και μηχανημάτων μπορεί να ελαφρώνει κάπως τον απάνθρωπο χαρακτήρα της δουλιάς στην οικοδομή, μπορεί να αυξάνει την παραγωγικότητα, όμως ταυτόχρονα αυξάνει το βαθμό εκμετάλλευσης των εργαζομένων. Ακόμα αν απ'αυτή την αύξηση της παραγωγικότητας, αν δεν υπάρξει διεύρυνση της παραγωγής και δεν ωφεληθούν οι εργαζόμενοι με αύξηση των αποδοχών, μείωση του χρόνου εργασίας και του ορίου ηλικίας για σύνταξη, οι εργαζόμενοι βγαίνουν ζημιωμένοι γιατί έχουμε αύξηση της ανεργίας και μεγάλωμα της εκμετάλλευσης. Ένα ακόμα στοιχείο είναι η σύνθεση του κλάδου. Παλαιότερα ο κλάδος επανδρώθηκε βασικά απ'τους διωγμένους του εμφύλιου και των κατοπινών αντιδραστικών κυβερνήσεων. Οι συνάδελφοι αυτοί έχοντας την πείρα των λαϊκών αγώνων βοήθησαν στην αγωνιστική ζωή των σωματείων. Ήταν το θεμέλιο της μεγάλης αγωνιστικής πορείας του κλάδου μας, που σφράγισε πολλές σελίδες της ιστορίας του συνδικαλιστικού κινήματος. Σήμερα αυτές οι γενιές δίνουν τη σκυτάλη στη νέα βάρδια των οικοδόμων. Οι νέοι που μπαίνουν έχουν σήμερα ψηλότερο μορφωτικό επίπεδο, πράγμα θετικό, όμως έχουν διαφορετικές εμπειρίες αλλά και ενδιαφέροντα

απ'τους παλαιότερους συναδέλφους. Τους λείπει η πείρα της οργάνωσης και ακόμα σε πολλές περιπτώσεις θεωρούν περιστασιακή την απασχόλησή τους στην οικοδομή. Αλλαγές στον τρόπο ζωής φέρνουν και οι σύγχρονες ανάγκες ψυχαγωγίας, πολιτισμού, αθλητισμού κλπ. Η εφαρμογή του 5μερου προσθέτει μιά ακόμα μέρα ανάπαυσης όμως ταυτόχρονα αλλάζει και τις συνήθειες.

Όλες οι παραπάνω αλλαγές πρέπει σοβαρά να παίρνονται υπόψη στη δράση της Ομοσπονδίας αλλά κύρια στη δράση των σωματείων.

Δεν αρκεί σήμερα τα σωματεία να οργανώνουν την πάλη για τα προβλήματα. Αυτό φυσικά παραμένει το κύριο περιεχόμενο. Ταυτόχρονα μ'αυτό πρέπει να αναπτύσσει δράση σε όλους τους τομείς που ενδιαφέρουν τους εργαζόμενους του κλάδου όπως ανάπαυση, πολιτισμός, αθλητισμός, η οργάνωση σεμιναρίων, μαθημάτων, η εκπαίδευση, η ειδικευση, ανταλλαγές με εξωτερικό για εμπειρίες κλπ. Υπάρχουν δείγματα τέτοιας δουλειάς από σωματεία μας π.χ. το παραθεριστικό κέντρο που προσπαθεί το Συνδικάτο Αθήνας, οι αθλητικές ομάδες σε σωματεία όπως Αθήνας, Γιάννενα, Ηράκλειο κλπ. η λέσχη στο Βόλο κ.α., όμως δεν είναι αρκετά. Δεν αρκεί επίσης να απευθυνόμαστε στον κλάδο με το στερεότυπο "έχουμε προβλήματα παλεύουμε-απεργούμε". Αυτό ίσως ήταν αρκετό παλαιότερα. Σήμερα είναι ανάγκη πέρα απ'αυτό το βασικό να μεταδώσουμε στους νέους την πείρα των αγώνων και τις κατακτήσεις απ'αυτούς. Ακόμα να εξηγήσουμε τις αιτίες των προβλημάτων, τη στάση των αρμοδίων, τις προτάσεις μας και την ανάγκη του αγώνα ώστε συνειδητά να μπει στο σωματείο και τον αγώνα. Χρειάζεται επίσης να αναδείχνονται στις διοικήσεις των σωματείων και νέοι που θα "μιλούν τη γλώσσα" των νεότερων συναδέλφων.

Οι αλλαγές που έχουν γίνει στην παραγωγή, αυτές που έρχονται τώρα με την προκατασκευή που ήδη έχει κάνει την εμφάνισή της και αυτές που θα γίνουν εν όψη της ενιαίας αγοράς του 1992 και την εγκατάσταση στη χώρα ξένων εταιριών, αλλά και οι αλλαγές στη σύνθεση του κλάδου με την εισδοχή νέων, πρέπει πάντα να είναι στο κέντρο της προσοχής μας να τις μελετάμε και ανάλογα να προσανατολίζουμε τη δράση μας ώστε να βρισκόμαστε μπροστά απ'τα προβλήματα. Να μην μάς ξεπερνούν οι αλλαγές αλλά να επιδρούμε σ'αυτές.

Η ΚΑΤ'ΑΠΟΚΟΠΗ ΕΡΓΑΣΙΑ - ΥΠΕΡΓΟΛΑΒΙΑ - ΦΑΤΟΥΡΑ

Ο τρόπος που έχει οργανωθεί η παραγωγή στην οικοδομή περιλάμβανε πάντα την κατ'αποκοπή εργασία, την υπεργολαβία και τη φατούρα. Αρκετοί συνάδελφοι σε πολλές περιπτώσεις δουλεύουν με αυτό το σύστημα για ένα διάστημα και το υπόλοιπο διάστημα δουλεύουν μεροκάματο. Πρέπει να πούμε ότι αυτά τα συστήματα αυξάνουν την εκμετάλλευση αυτών των συναδέλφων που για να βγουν αναγκάζονται να δουλεύουν περισσότερες ώρες ή με

εξοντωτικούς ρυθμούς. Πέρα απ' αυτό όμως θέλουμε να επισημάνουμε ορισμένα προβλήματα που οξύνονται στις συνθήκες της κρίσης. Η διαμόρφωση σήμερα μεγάλων τεχνικών εταιρειών αντί να περιορίζει την υπεργολαβία την αυξάνει. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Οι μεγάλες εταιρείες για να αποφύγουν τις υποχρεώσεις τους προς τους εργαζόμενους προτιμούν να δίνουν υπεργολαβίες συμπιέζοντας τα περιθώρια κέρδους των υπεργολαβών και μεταβιβάζοντας τις ευθύνες τους σ' αυτούς. Έτσι αυξάνουν τα δικά τους κέρδη και γλυτώνουν απ' τη πίεση των εργαζομένων.

Το κτύπημα των τιμών της υπεργολαβίας έχει σαν αποτέλεσμα να πιέζονται στη συνέχεια οι εργαζόμενοι που δουλεύουν σε υπεργολαβούς είτε για περικοπή στην ασφάλιση, είτε για παραβίαση του ωραρίου ή του πενθημέρου, είτε να μην έικειδικούν δικαιώματα όπως τη συμπλήρωση του μεροκάματου στις περιπτώσεις ασθένειας. Φυσικά να πούμε εμείς να απαγορευτεί η υπεργολαβία, η δουλιά κατ' αποκοπή ή η φατούρα δεν μπορούμε. Όμως πρέπει να τονίσουμε κατηγορηματικά. Κανείς δεν μπορεί να γίνει υπεργολαβός σε βάρος των συμφερόντων των εργαζομένων. Τα σωματεία μας απαιτείται να οργανώνουν συνεχή ενημέρωση και περιφρούρηση των κατακτήσεων του κλάδου, μεροκάματο, ασφάλιση, πενθήμερο, 7ωρο, συμπλήρωση μεροκάματου μέχρι το καταβαλλόμενο στις περιπτώσεις ασθένειας, καταβολή των μεροκάματων στις επίσημες αργίες κλπ. Όσοι δουλεύουν φατούρα τα υπολογίζουν όλα αυτά όταν δίνουν τιμές για υπεργολαβίες.

Η υπεράσπιση των κατακτήσεων του κλάδου, η αποφασιστική αντίκρουση κάθε προσπάθειας υπονόμευσής τους είναι αποφασιστικής σημασίας σήμερα γιατί δεχόμαστε μιá συντονισμένη επίθεση εργοδοσίας και κυβέρνησης και πολύ περισσότερο αύριο ενόψη της ενιαίας εσωτερικής αγοράς της Ευρώπης το '92 που θα έχουμε εγκατάσταση και ξένων κατασκευαστικών εταιρειών με γενίκευση αυτών των σύγχρονων μορφών εκμετάλλευσης.

ΤΑ ΣΥΝΑΦΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

Ετην Ομοσπονδία μας εκτός απ' τα σωματεία των οικοδόμων ακήκουν τα σωματεία των εργαζομένων στο ξύλο, στο μάρμαρο, τα λατομεία, των δασεργατών και άλλες μικρότερες ειδικότητες. Το γεγονός ότι οι οικοδόμοι είναι το πολυαριθμότερο τμήμα του κλάδου με πολλά και οξυμένα προβλήματα, δεν σημαίνει ότι οι άλλοι χώροι πρέπει να υποτιμούνται στη δουλιά μας.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν αυτοί οι χώροι είναι και πολλά και οξυμένα, ξεκινώντας απ' τις συνθήκες δουλιάς, τα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας, ως το μεροκάματο πολλά προβλήματα υπάρχουν σ' αυτούς τους χώρους. Επιπρόσθετα προβλήματα δημιουργούνται όχι μόνο για τους εργάτες αλλά και για τους βιοτέχνες

της κατεργασίας ξύλου απ' την ένταξη της χώρας στην Ε.Ο.Κ. και τις αθρόες εισαγωγές επίπλων και ετοιμών ε.δών. Πολύ περισσότερες θα γίνουν αυτές οι επιπτώσεις στο μέλλον με την ενιαία ευρωπαϊκή αγορά το '92. Για την αντιμετώπιση αυτών των επιπτώσεων επιβάλλεται να δυναμώσει η κοινή πάλη όλων των εργαζομένων, εργατών και βιοτεχνών, να μελετηθούν ακόμα παραπέρα και να προβληθούν αγωνιστικά οι προτάσεις για την επιβίωση και την ανάπτυξη του τομέα. Χαιρετίσαμε, ενθαρρύνουμε και στηρίξαμε την καλή προσπάθεια που ξεκίνησε απ' το σωματείο κατεργασίας ξύλου της θεσσαλονίκης για συντονισμό της πάλης των εργατών και βιοτεχνών, την κοινή επεξεργασία προτάσεων και την προβολή τους στους αρμόδιους. Αξιόλογη είναι η μελέτη για την ανάπτυξη αυτού του τομέα που έγινε απ' αυτή τη συσπείρωση και πρέπει αφού ολοκληρωθεί να αποτελέσει κεντρικό αίτημα της πάλης. Αντίστοιχα πρέπει να μελετηθεί ο τομέας του μαρμάρου που παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον σαν τομέας με προοπτική για εξαγωγές. Πρέπει να πούμε ότι η οργανωτική δουλιά μας είναι αδύνατη στα συναφή επαγγέλματα. Υπάρχουν σωματεία που δεν είναι ενταγμένα στη δύναμη της Ομοσπονδίας.

Στο επόμενο διάστημα ένα απ' τα βασικά καθήκοντα των νέων οργάνων της Ομοσπονδίας είναι να αναπτυχθεί η οργανωτική δουλιά σ' αυτούς τους χώρους, να συγκεντρωθούν οι δυνάμεις, να αναδειχτούν τα προβλήματα, να οργανωθεί πιο αποφασιστικά η πάλη για τη λύση τους.

Σ' αυτή την κατεύθυνση μπορεί να συμβάλλει και η δημιουργία επιτροπών κατά τομέα δίπλα στη διοίκηση αλλά και η βοήθεια των οικοδομικών σωματείων στην κάθε περιοχή.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Οι αλλαγές στην παραγωγή τόσο της κατοικίας όσο και στους άλλους τομείς του κλάδου, η εμφάνιση νέων τεχνικών και υλικών, η εφαρμογή νέων τεχνολογιών, βάζουν μπροστά μας το πρόβλημα της επαγγελματικής εκπαίδευσης και ειδίκευσης τόσο των νέων που μπαίνουν στον κλάδο όσο και την επανειδίκευση του υπάρχοντος εργατικού δυναμικού κύρια των νεότερων ηλικιών. Μέχρι τώρα η επάνδρωση του κλάδου γίνεται από ανειδίκευτους που μαθαίνουν πάνω στη δουλιά. Σε ορισμένες ειδικότητες όπως στην κατεργασία ξύλου, υδραυλικούς κ.ά., υπάρχουν κάποιες σχολές του Ο.Α.Ε.Δ. Η λειτουργία αυτών των σχολών το επίπεδο των επαγγελματικών γνώσεων και η ειδίκευση που δίνουν δεν ανταποκρίνονται στις σημερινές ανάγκες και πολύ περισσότερο σ' αυτές που θα δημιουργούνται στην πορεία για την ενιαία ευρωπαϊκή αγορά και την ελεύθερη διακίνηση εργατών. Ένα σοβαρό καθήκον στο επόμενο διάστημα είναι η πάλη για επαγγελματική εκπαίδευση και ειδίκευση των νέων που μπαίνουν στα επαγγέλματα

του κλάδου μας τουλάχιστον με χρονιάτικη ή δίχρονη θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση ενταγμένη στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας και η οποία μπορεί να γίνεται σε συνεργασία με τον Ο.Α.Ε.Δ.

Να υπάρξουν κίνητρα για την επαγγελματική εκπαίδευση των νέων και να μελετηθεί το ζήτημα της επανειδίκευσης των ήδη απασχολούμενων μέσα από ταχύρυθμα προγράμματα.

Η ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Η ελεύθερη μετακίνηση εργατών το '92 θα δημιουργήσει προβλήματα που από κοινού και από τώρα πρέπει να μελετηθούν με τα συνδικάτα των χωρών μελών της Ε.Ο.Κ. για την αντιμετώπισή τους. Υπάρχουν όμως και σήμερα προβλήματα που προκύπτουν με την απασχόληση ξένων εργατών είτε από χώρες της Ε.Ο.Κ. είτε εκτός Ε.Ο.Κ. Το φαινόμενο είναι να δουλεύουν στις οικοδομές χωρίς άδεια εργασίας, ευαφάνιστοι, να γίνονται αντικείμενα σκληρής εκμετάλλευσης απ' τους εργοδότες, να πληρώνονται χαμηλά, να υποχρεώνονται να καταπατούν το ωράριο, το πενθήμερο και να χρησιμοποιούνται σαν απεργοσπάστες. Διαμορφώνεται μιά κατάσταση απαράδεκτη. Φυσικά η εργατική τάξη της Ελλάδας που γνώρισε την μετανάστευση σε καμιά περίπτωση δεν θα στραφεί ενόψει σε συναδέλφους που προέρχονται από άλλες χώρες. Όμως τονίζουμε κατηγορηματικά ότι δεν θα επιτρέψουμε να χρησιμοποιηθούν ξένοι συναδέλφοι σαν μοχλός για την αφαίρεση κατακτήσεων που κερδίθηκαν με αγώνες και αίμα.

Απαιτούμε. Στους ξένους εργάτες που βρίσκονται στη χώρα μας και θέλουν να δουλέψουν να δίνεται άδεια εργασίας και να εφαρμόζεται η εργατική νομοθεσία (αμοιβή, ασφάλιση κλπ.) και ότι ισχύει για τους Έλληνες. Να παίρνεται και να είναι αποφασιστική η γνώμη των συνδικάτων για την είσοδο ξένων εργατών στη χώρα μας. Τα σωματεία μας να πάρουν μέτρα επαφής, ενημέρωσης και οργάνωσης των ξένων εργατών.

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων αποτελεί ένα απ' τα σοβαρότερα προβλήματα που θα βρούμε μπροστά μας. Όσο η παραγωγή εκσυγχρονίζεται, όσο εφαρμόζονται νέες τεχνολογίες είναι σίγουρο ότι δεν μπορεί να μείνουν αμετάβλητες οι εργασιακές σχέσεις. Απ' αυτή την άποψη όλοι συμφωνούν και εργοδοσία και εργαζόμενοι ότι και οι εργασιακές σχέσεις πρέπει να εκσυγχρονίζονται. Το πρόβλημα είναι ότι η εργοδοσία στο όνομα του εκσυγχρονισμού θέλει να αφαιρέσει κατακτήσεις των εργαζομένων.

Τα διεθνή καπιταλιστικά κέντρα Δ.Ν.Τ., Ε.Ο.Κ., Ο.Ο.Σ.Α., θέλουν μιά αντεργατική αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων. Σε υλοποίηση αυτών των κατευθύνσεων η κυβέρνηση έχει πάρει το 1987 στο ΕΣΠΗ μιά σειρά αποφάσεις για ελαστικό ωράριο, για συναλικό χρόνο απασχόλησης,

για ωρομίσθιο, γενίκευση της 4ης βάρδιας, προσυνταξιοδοτικό καθεστώς, μερική απασχόληση, σύνδεση μισθού με την παραγωγικότητα κλπ. Το ότι αυτές τις αποφάσεις δεν τις έφερε μέχρι σήμερα με νόμο για ψήφιση οφείλεται στην αντίσταση της εργατικής τάξης - μαζί και του κλάδου μας. Δεν σημαίνει ότι έχει παρατηθεί απ' αυτά τα σχέδια. Τα μέτρα αυτά έχει αποδεχτεί σαν αναγκαία και το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης και μιλάει γι' αυτά και στο προεκλογικό πρόγραμμα. Είναι φανερό λοιπόν τι ετοιμάζουν για τους εργαζόμενους την επόμενη των εκλογών, ανεξάρτητα αν με επιμέλεια τα κρύβουν στην κούφια αντιπαραθεση που κάνουν απ' τα μπαλκόνια.

Εμείς σαν κλάδος και γενικότερα οι εργαζόμενοι πρέπει καθαρά να τοποθετηθούμε. Είμαστε αντίθετοι με κάθε αντεργατική αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων. Λέμε ναι σε προοδευτικούς εκσυγχρονισμούς των εργασιακών σχέσεων σε όφελος των εργαζομένων με βάση τις σύγχρονες ανάγκες και τις προτάσεις μας.

- Απαιτούμε να μειωθεί ο χρόνος εργασίας χωρίς μείωση των αποδοχών στις 35 ώρες τη βδομάδα.
- Να περιοριστεί το δικαίωμα των εργοδοτών για απολύσεις.
- Να καταργηθεί η υπερεργασία και να περιοριστεί η υπερωρία.
- Να γίνει σεβαστό το πενθήμερο.
- Να βελτιωθούν οι συνθήκες δουλιάς.
- Να αυξηθεί ο χρόνος άδειας.
- Να μειωθεί το όριο ηλικίας για σύνταξη κ.ά.

Εμείς μία τέτοια αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων θέλουμε γιατί ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες και είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι στο όνομα του εκσυγχρονισμού να αφαιρεθούν κατακτήσεις.

ΠΕΝΘΗΜΕΡΟ - 7ΩΡΟ

Δύο σημαντικές κατακτήσεις για τους οικοδόμους είναι το πενθήμερο εργασίας που είναι θεσμοθετημένο με τη Συλλογική Σύμβαση και η ντεφάκτο εφαρμογή του 7ωρου, (35ώρες τη βδομάδα) σε αρκετές περιοχές, ενώ στη Σύμβαση οι ώρες εργασίας είναι 38 και 3/4 τη βδομάδα. Δύο ζητήματα θέλουμε να τονίσουμε σε σχέση μ' αυτά και να βάλουμε τους στόχους για το επόμενο διάστημα, γιατί στα πλαίσια της επίθεσης ενάντια στις εργασιακές σχέσεις θα γίνει προσπάθεια αυτές οι κατακτήσεις μας να καταργηθούν.

- Το πενθήμερο παραβιάζεται είτε απ' την ανάγκη να συγκεντρωθούν κάποια χρήματα ακόμα είτε απ' την πίεση να τελειώσει η δουλιά. Ακούγεται καμιά φορά και το επιχείρημα ότι χάθηκε μεροκάματο μέσα στη βδομάδα και δουλεύεται το Σάββατο. Πρέπει να είμαστε κατηγορηματικοί ότι καμιά παραβίαση δεν δικαιολογείται. Οι σύγχρονες ανάγκες, η βαρειά δουλιά του κλάδου, η ανάγκη να μην καταντάμε σακατεμένοι απ' τα 40-45 χρόνια

και μετά, επιβάλλουν τις δύο μέρες ανάπαυση τη βδομάδα. Η ανάγκη για κάποια παραπάνω χρήματα δεν μπορεί να καλυφτεί με παρόταση του χρόνου δουλιές σε ώρες ή μέρες, αλλά με την αύξηση του μεροκάματου. Για τα μεροκάματα που χάνονται, εξ' άλλου μέσα στη βδομάδα απ' τις καιρικές συνθήκες καλέψαμε και κατακτήσαμε το χειμερινό επίδομα. Τα σωματεία μας λοιπόν χρειάζεται να πρωτοστατήσουν και στην ενημέρωση των συναδέλφων και σε συγκεκριμένα μέτρα τήρησης του πενθήμερου, ενώ παράλληλα θα παλεύουμε να οριστεί στη σύμβαση ότι το πενθήμερο είναι Δευτέρα-Παρασκευή - Το Ύψος που επιβλήθηκε ντεφάκτο στην Αθήνα, Αγρίνιο, Κυτιλήνη, Λήμνο και μερικά σε άλλες περιοχές παρουσιάζει μια σιτισιμότητα στην επέκτασή του. Δεν θα σταθούμε αναλυτικά στην ανάγκη εφαρμογής του ούτε στο πόσο βαρύ είναι το ωράριο των 7 ωρών και 3 τέταρτα την ημέρα. Σήμερα το αίτημα για 35 ώρες δουλιά τη βδομάδα προβάλλεται απ' τα συνδικάτα της Ευρώπης. Βεβαιώσαμε γρηγορότερα και σε ένα βαθμό το επιβάλλαμε ντεφάκτο ανεξάρτητα απ' την προσπάθεια που θα κάνουμε να περάσουν οι 35 ώρες δουλιές στη σύμβαση επιβάλλεται να προχωρήσουμε το επομένο διάστημα στην ντεφάκτο επέκταση του Ύψους σ' όλη τη χώρα. Στόχος μας μέχρι το επόμενο καλοκαίρι να δουλεύουν σ' όλες τις οικοδομές της χώρας Ύψος και να παλέψουμε αυτό να περάσει και στη Σύμβαση.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Αναφερθήκαμε σύντομα προηγούμενα στην εξέλιξη των κλαδικών συλλογικών Συμβάσεων. Στα υλικά που υπάρχουν στο φάκελλό σας υπάρχει πιο αναλυτικά η εξέλιξη αυτή. Οι συλλογικές Συμβάσεις του κλάδου για το '89 έχουν καταγγελθεί από την απερχόμενη διοίκηση. Μέχρι στιγμής δεν έχουν υπογραφεί νέες. Είμαστε στις διαπραγματεύσεις με το Σ.Ε.Β. και τις κλαδικές εργοδοτικές οργανώσεις.

Στη σύμβαση των οικοδόμων συζητάμε φέτος το Ύψος. Στην κατοργασία ξύλου μία ικανοποιητική αύξηση περί το 10,5%. Στις άλλες Συμβάσεις το πέρασμα σ' αυτές ρυθμίσεων της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης. Δύο ζητήματα θέλουμε να τονίσουμε σχετικά με τις Συλλογικές Συμβάσεις. Η κυβέρνηση έχει την αποκλειστική ευθύνη για το ότι ισχύει μέχρι τώρα ο αναχρονιστικός νόμος 3239/55 για τις Συλλογικές Διαπραγματεύσεις. Το ότι έδωσε στη δημοσιότητα νομοσχέδιο δεν την απαλλάσσει απ' τις ευθύνες γιατί υπέκυψε στην αξίωση του Σ.Ε.Β. και το νομοσχέδιο δεν κατατέθηκε στη Βουλή.

Απαιτούμε την ριζική τροποποίηση του ν. 3239/55 ώστε να καταργηθεί η υποχρεωτική διαίτησία και να κατοχυρωθούν πραγματικά ελεύθερες διαπραγματεύσεις. Σ' ότι αφορά την πώλη για την υπογραφή των Συλλογικών Συμβάσεων παρουσιάζεται η εξής αδύνατη πλευρά. Στους οικοδόμους το μεροκάματο είναι ψηλότερο από αυτό της σύμβασης και παρουσιάζεται χαμηλό

ενδιαφέρον για την υπογραφή της. Επίσης υποτίμηση υπάρχει για τη σύμβαση από την αντίληψη 'εμείς είμαστε ελεύθερο επάγγελμα' με αποτέλεσμα να υπάρχουν σε περιοχές και μεροκάματα κάτω από τη Σύμβαση. Με την περσινή θετική εξέλιξη της Σύμβασης των οικοδόμων τα μεροκάματα πλησίασαν τα πραγματικά. Έτσι θα πρέπει να σηκώσουμε μέσα στον κλάδο τη σημασία της υπογραφής Συλλογικής Σύμβασης και επίσης στις περιοχές που τα μεροκάματα είναι κάτω να αναπτυχθεί πάλη για την εφαρμογή της. Στην κατεργασία ξύλου, τους λατόμους και την κοπή μαρμάρου η προσπάθειά μας πρέπει να συγκεντρωθεί στην εγγραφή όλων των σωματείων που υπάρχουν, στην Ομοσπονδία, ώστε να βελτιωθεί ο συσχετισμός δυνάμεων και να μπορεί να αναπτυχθεί ξεχωριστή πάλη τόσο για τη σύμβαση όσο και για τα ιδιαίτερα τους προβλήματα.

Τέλος για τις συμβάσεις απαιτούμε να καθιερωθεί με νόμο γνήσια Α.Τ.Α. που είναι αμυντικός θεσμός από τον πληθωρισμό και να κρίνεται με τις συμβάσεις η παραπέρα αύξηση και όροι εργασίας.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ 135 Δ.Σ.Ε.

Κάτω απ' την πάλη της εργατικής τάξης ψηφίστηκε ο νόμος για την εφαρμογή της 135 Δ.Σ.Ε. με ισχύ για επιχειρήσεις από 100 εργαζόμενους και πάνω. Από τον Ιούλη '89 επεκτείνεται η εφαρμογή και σε επιχειρήσεις από 20 εργαζόμενους και πάνω. Τα σωματεία μας, ιδιαίτερα της κατεργασίας ξύλου και του μάρμαρου, πρέπει να πάρουν την πρωτοβουλία για τη συγκρότηση των Συμβουλίων των εργαζομένων και να τα προσανατολίσουν σωστά ώστε να μην καταλήξουν να επηρεάζονται απ' την εργοδοσία.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ - ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ολομέτωπη επίθεση δέχονται τα ασφαλιστικά δικαιώματά μας. Με νόμο η κυβέρνηση κατέργησε το δικαίωμα για προσωρινή αναπηρική σύνταξη και μείωσε κατά 50% το επίδομα για τις πρώτες 15 μέρες ασθενείας, δικαιώματα που πολύ αγώνα κάνουμε για να τα πάρουμε πίσω. Σημειώνουμε εδώ ότι η κυβέρνηση κατέργησε αυτά τα δικαιώματα με τη σύμφωνη γνώμη της Ν.Δ. και όταν ο συνάδελφος Δ. Μαυροδόγλου βουλευτής του Κ.Κ.Ε., διαμαρτυρήθηκε στην βουλή ότι περικόβονται δικαιώματα εισέπραξε και από τους δύο την απάντηση, ότι δημαγωγεί!!! Δεν είναι τυχαία αυτή η σύμπτωση γιατί και η περικοπή ασφαλιστικών δικαιωμάτων είναι σχέδιο των διεθνών καπιταλιστικών κέντρων που τις κατευθύνσεις τους αποδέχονται και οι δύο. Και το λέμε αυτό έχοντας υπόψη μας την πρακτική της κυβέρνησης και το πρόγραμμα της Ν.Δ.

Οι περικοπές στα ασφαλιστικά δικαιώματα γίνονται στο όνομα των ελλειμμάτων του Ι.Κ.Α. Πράγματι η κατάσταση του Ι.Κ.Α. δεν είναι καλή. Τα ελλείμματά του υπολογίζονται να ξεπεράσουν τα 600 δις στο τέλος του '89. Για την κατάσταση αυτή όμως δεν έχουν καμιά ευθύνη οι

εργαζόμενοι. Για την κακοδαιμονία του Ι.Κ.Α. την ευθύνη έχουν οι κυβερνήσεις παλαιότερες και σημερινή, γιατί επέτρεψαν την αφαίμαξη των πόρων του Ι.Κ.Α. από την εργοδοσία και το τραπεζικό κεφάλαιο. θέσπισαν εισφοροαπαλλαγές. Επιτρέπουν την εισφοροδιαφυγή πολλών δεκάδων δισεκατομμυρίων κάθε χρόνο. Με την ύπωξη της μεγάλης ανεργίας το Ι.Κ.Α. στερείται εισφορών. Επίσης τα μέτρα λιτότητας στερούν από το Ι.Κ.Α. εκατοντάδες δισεκατομμύρια. Δεν μπορεί λοιπόν να πληρώσουν οι εργαζόμενοι τις ευθύνες άλλων.

Στο όνομα της άσχημης κατάστασης του Ι.Κ.Α. η κυβέρνηση αρνείται την ικανοποίηση μιάς σειράς δίκαιων ασφαλιστικών μας προβλημάτων. Στο επόμενο διάστημα απαιτείται συντονισμένη πάλη για τη διασφάλιση του κοινωνικού χαρακτήρα των κοινωνικών ασφαλίσεων απ' την είσοδο της ιδιωτικής ασφάλισης και τη σωτηρία του Ι.Κ.Α. με μέτρα όπως το πάγωμα των χρεών του και η πληρωμή τους με διακανονισμό του κράτους, η κατάργηση των εισφοροαπαλλαγών, η κατάργηση της επιτροπής διακανονισμών, την επιχορήγηση του Ι.Κ.Α. από τον τακτικό προϋπολογισμό, το χτύπημα της εισφοροδιαφυγής κ.ά. που έχουν προταθεί από το συνδικαλιστικό κίνημα. Παράλληλα σαν κλάδος διεκδικούμε την ικανοποίηση των δίκαιων ασφαλιστικών προβλημάτων μας:

- Αύξηση των συντάξεων και κλιμακωτή αύξηση ανάλογα με τα έτη.
- Αναγνώριση των υπέρ αγνώστων ενοήμων.
- Βελτίωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης στις νέες περιοχές που επεκτάθηκε το Ι.Κ.Α. με μείωση των 1.000 της πρώτης πενταετίας σε 500 και των 175 το χρόνο σε 100 έτη.
- Ένταξη στα βάρειά όλων των ειδικοτήτων της κατεργασίας ξύλου, κροιστηρίων, υδραυλικών, τζαμάδων κ.α. που δεν έχουν υπαχθεί.
- Μείωση του ορίου ηλικίας για σύνταξη στα 55 χρόνια για τα βάρειά και στα 60 χρόνια γενικά.
- Επέκταση της μηχανογράφησης σ' όλη τη χώρα.
- Μείωση του χρόνου που κάνει το Ι.Κ.Α. (4μηνο) για να αποδώσει το δωροαδειόσημο, όπου ισχύει η μηχανογράφηση.
- Αναγραφή των ενοήμων της άδειας, μιά φορά το χρόνο στο εκκαθαριστικό.
- Βελτίωση των προσφερόμενων υγειονομικών υπηρεσιών και επάνδρωση των ιατρείων του ΙΚΑ με τις απαραίτητες ειδικότητες γιατρών.

Ίδια κατάσταση με το Ι.Κ.Α. παρουσιάζει και το Επιχειρησιακό Ταμείο του κλάδου μας, με εισφοροδιαφυγές, κακή οργάνωση των υπηρεσιών και επιβάρυνσή του από διάφορες ρυθμίσεις που κάνουν οι εκάστοτε κυβερνήσεις χωρίς να δίνουν ανάλογη επιχορήγηση.

Διεκδικούμε:

- Να ενισχυθεί το Επιχειρησιακό Ταμείο από το κράτος με κονδύλια τουλάχιστον στο ύψος που το επιβάρυνε κατά καιρούς.

- Να αυξηθούν οι συντάξεις που χορηγεί το επικουρικό.
- Να συντομευθεί ο χρόνος έκδοσης των αποφάσεων για σύνταξη.
- Να αναγνωρίζονται και στο Επικουρικό, ανεξάρτητα αν έχει υποβληθεί αίτηση, τα έσοδα των ν. 629/77 και 825/78 που έχει αναγνωρίσει το Ι.Κ.Α.
- Για συνταξιοδότηση στις νέες περιοχές να απαιτούνται 500 έσοδα την πρώτη πενταετία και από κει και πέρα 100 το χρόνο κατά μέσο όρο.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Η νεολαία αποτελεί το μέλλον του κλάδου και δυστυχώς με αργούς ρυθμούς γίνεται η ανανέωση. Δεν υπάρχουν κίνητρα για εισοδοχή της στον κλάδο και η βαρειά ομολογουμένως δουλιά λειτουργεί αποτρεπτικά. Δύσκολα συνδικαλίζονται οι νέοι γιατί πολλοί απ' αυτούς όπως δεν έχουν και κάποια ειδίκευση θεωρούν περιστασιακή την απασχόλησή τους στην οικοδομή. Χρειάζεται επίμονη δουλιά των σωματείων μας σ' αυτό το τμήμα. Παράλληλα η προώθηση του στόχου για επαγγελματική εκπαίδευση και ειδίκευση θα φέρει συνειδητή ένταξη νέων στη παραγωγή της οικοδομής, ενώ η ειδικότητα που θα έχουν αποκτήσει θα αποτρέπει την εκμετάλλευσή τους σαν ανειδίκευτη εργατική δύναμη.

Παλεύουμε για:

- Επαγγελματική εκπαίδευση και εισίκευση των νέων.
- Κίνητρα μέσα από τις Συμβάσεις για ένταξη νέων στα επαγγέλματα του κλάδου.
- Ίση αμοιβή για ίση δουλιά στους νέους.
- Εξάωρη δουλιά για τους εργαζόμενους φοιτητές, μαθητές και σπουδαστές μαροδοχές θωρου.
- Ένα μήνα άδεια στη περίοδο των εξετάσεων πληρωμένη από τον Ο.Α.Ε.Δ.
- Μείωση της στρατιωτικής θητείας.
- Ενίσχυση από το κράτος των πολιτιστικών και αθλητικών δραστηριοτήτων των σωματείων.
- Μείωση των προϋποθέσεων απόκτησης στόγης για τους νέους του κλάδου που αποκτούν οικογένεια.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ - ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Στο προηγούμενο, 13ο Συνέδριο στη δύναμη της Ομοσπονδίας ήταν 325 σωματεία με 120.000 μέλη και 65.000 ψηφίσαντα. Σήμερα στο 14ο Συνέδριο στη δύναμη της Ομοσπονδίας είναι 322 σωματεία με 135.000 μέλη και 63.000 ψηφίσαντα. Η ενοποίηση σωματείων συνεχίστηκε αλλά με αργότερους ρυθμούς μιά και στενεύουν τα περιθώρια. Θετικό είναι ότι στην Αθήνα τα σωματεία κατά δήμο που είχαν δημιουργηθεί διαλύθηκαν και συγχωνεύτηκαν στο Συνδικάτο.

Από την άποψη της συγκρότησης των σωματείων νομίζουμε ότι λίγα μπορούν να γίνουν αυτή τουλάχιστον τη χρονική περίοδο. Όμως πιστεύουμε ότι πολλά μπορούν και πρέπει να γίνουν για τη λειτουργία των σωματείων τον πλουτισμό του περιεχομένου της δράσης τους και την ποιότητα της δουριάς τους προς τα μέλη τους. Ποιά σημεία κατά τη γνώμη μας στη δουλιά των σωματείων πρέπει να προσεχτούν:

- Καλή λειτουργία του Δ.Σ. και ενασχόλησή του με όλα τα προβλήματα που απασχολούν τα μέλη του σωματείου, τοπικά και κλαδικά με παράλληλη ενημέρωση των μελών και ανάπτυξη δράσης.
- Ουσιαστική λειτουργία των Γενικών Συνελεύσεων, με εξασφάλιση συνθηκών ώστε όλα τα μέλη να συμμετέχουν στη συζήτηση και τις αποφάσεις. Ο έντονος παραταξιασμός αποτρέπει τους συναδέλφους να παίρνουν το λόγο και πρέπει να αποφεύγεται.
- Αξιοποίηση από τα Δ.Σ. των ενημερωτικών εγκυκλίων που στέλνει η Ομοσπονδία και ενημέρωση των συναδέλφων γι' αυτές.
- Ανάπτυξη ενημερωτικής, διαφωτιστικής δουριάς από τα Δ.Σ. προς τους συναδέλφους με συχνή επαφή, περιοδείες, συσκέψεις, έκδοση υλικού κλπ.
- Ανάπτυξη από το κάθε σωματείο αυτοτελούς δράσης για τα προβλήματα χωρίς να περιμένει κάθε φορά τις αποφάσεις της Ομοσπονδίας.
- Σύνδεση όλης της δράσης των σωματείων με συνεχή οργανωτική δουλιά για εγγραφή όλων των ασυνδικάλιστων στα σωματεία, πλευρά που δεν βρίσκεται συνεχώς στο κέντρο το ενδιαφέροντος.

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας αυτό το τρίχρονο προσπάθησε να ενημερώνει τακτικά τα σωματεία. Εστάλθηκαν στα σωματεία 37 εγκύκλιοι και 21 εγκύκλια έγγραφα για ενημέρωση επάνω σε διάφορες αποφάσεις καθώς και αποφάσεις για κινητοποιήσεις. Οργανώθηκαν κατά χρονικά διαστήματα περιφερειακές συσκέψεις των Δ.Σ. των σωματείων. Η μορφή της σύσκεψης των Δ.Σ. είναι αποδοτική αλλά χρειάζεται καλύτερη οργάνωση ώστε να παίρνουν μέρος όλοι οι διοικητικοί σύμβουλοι για να ενημερώνονται. Στο επόμενο διάστημα θα πρέπει να πάρουν αυτές οι συσκέψεις πιο τακτικό χαρακτήρα και να μονιμοποιηθούν ίσως σε τρίμηνη βάση, ύστερα από κάθε συνεδρίαση της διοίκησης της Ομοσπονδίας.

Τα όργανα της Ομοσπονδίας λειτούργησαν σ' αυτό το τρίχρονο τακτικά με βάση το καταστατικό και έκτακτα όταν χρειάστηκε. Εκδόθηκε από την Ομοσπονδία ενημερωτικό προπαγανδιστικό υλικό που κυκλοφόρησε πανελλαδικά για την κατοικία, για τις επιτροπές ελέγχου των μέτρων ασφαλείας και το βιβλίο ημερήσιας απασχόλησης, για την εποκατάσταση της ομαλότητας στη Γ.Σ.Ε.Ε. για απεργιακές κινητοποιήσεις και τελευταία για την νομοθέτηση του χειμερινού επιδόματος.

Τα οικονομικά των σωματείων και της ομοσπονδίας είναι σημαντικός

παράγοντας για τη δράση. Δεν πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι ούτε από το ύψος των συνδρομών ούτε από τον ρυθμό συγκέντρωσής τους. Σημειώνουμε ότι πολύ αραιά τα σωματεία δίνουν τις συνδρομές προς την Ομοσπονδία. Ακόμα ότι αν όλα τα σωματεία έδιναν τακτικά τις συνδρομές προς την Ομοσπονδία πάλι δεν συγκεντρώνονται τα έξοδα λειτουργίας. Κάναμε μια προσπάθεια βελτίωσης των οικονομικών με την οικονομική εξόρμηση - λαχειοφόρο. Έφερε στην Ομοσπονδία 23,9 εκατομμύρια δραχμές. Ένα ποσοστό 15% της διακίνησης δόθηκε στα σωματεία. Μια νέα εξόρμηση καλύτερα οργανωμένη με μεγάλο ποσοστό στα σωματεία μπορεί να βοηθήσει τα οικονομικά και των σωματείων και της Ομοσπονδίας. Στην κατεύθυνση της κατάργησης της εργατικής Εστίας και της οικονομικής αυτοδυναμίας των συνδικάτων βασική επιδίωξή μας πρέπει να είναι η ουσιαστική αύξηση της συνδρομής του μέλους προς το σωματείο και του σωματείου προς την δευτεροβάθμια οργάνωση. Να γίνει συνείδηση ότι γερά σωματεία με καλή δράση δεν μπορούν να σταθούν χωρίς οικονομικά και η συνδρομή με 100 ή και 200 δραχμές το μήνα δεν είναι αρκετή. Όλα τα σωματεία να συζητήσουν το ζήτημα και να αυξήσουν τη συνδρομή. Προτείνουμε να αυξηθεί η συνδρομή των σωματείων προς την Ομοσπονδία σε 15 δραχμές το μήνα ανά ψηφίσαν μέλος από 1-1-1990 και η νέα Διοίκηση να αποφασίσει για 20 δραχμές από 1-1-1992.

Συνεχίστηκε το τρίχρονο αυτό η έκδοση της εφημερίδας μας 'ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ'. Υπάρχει όμως πρόβλημα με την κυκλοφορία της μια και με το τρόπο διακίνησής της (πρακτορεία λεωφορείων-ταχυδρομεία) φτάνει αργά σε πολλές περιπτώσεις και γίνεται ανεπίκαιρη. Επίσης σε έκδοση ενημερωτικών εφημερίδων έχουν προχωρήσει συνδικάτα μεγάλων περιοχών όπως Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Χανιά με αποτέλεσμα να υπάρχουν στη διακίνηση δύο ταυτόχρονα έντυπα.

Όπως έχει διαμορφωθεί η κατάσταση θα ήταν καλύτερο ίσως να μετατραπεί η 'ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ' σε τρίμηνη ή τετράμηνη έκδοση με αλλαγή της μορφής του περιεχομένου της, σκέψη για την οποία θα πρέπει να αποφασίσει η νέα Διοίκηση.

Η Ομοσπονδία μας πέρα από τη συντονισμένη πάλη με άλλους κλάδους στάθηκε αλληλέγγυα σε άλλα τμήματα της εργατικής τάξης που βρέθηκαν σε αγώνες για τα δίκαια αιτήματά τους όπως στους εργαζόμενους της ΠΕΣΙΝΕ, της ΔΕΗ, στους ναυτεργάτες, στους εργαζόμενους των Ο.Τ.Α. κ.ά. Η ανάπτυξη παραπέρα της αλληλεγγύης ανάμεσα στα τμήματα της εργατικής τάξης είναι ένα από τα βασικά καθήκοντά μας, ιδιαίτερα σήμερα που η επίθεση είναι ολομέτωπη και το χτύπημα ενός τμήματος μπορεί να χρησιμοποιηθεί για χτύπημα των δικαιωμάτων όλων των εργαζομένων.

Αναπτύχθηκε αυτό το διάστημα η αλληλεγγύη μας στους εργαζόμενους και τους λαούς άλλων χωρών που παλεύουν για ειρήνη, εθνική ανεξαρτησία

και δημοκρατία. Εκφράσαμε τη συμπάραστασή μας και εκδηλώσαμε την αλληλεγγύη μας στους εργαζόμενους και το λαό της Ν.Αφρικής ενάντια στο .απαρχαίντ, στο λαό της παλαιστίνης στον αγώνα του για δική του πατρίδα, στα αδέρφια μας της Κύπρου για Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, αποστρατικoποιημένη, στους εργαζόμενους και το λαό της Τουρκίας στον αγώνα τους για αποκατάσταση της δημοκρατίας.

Στηρίξαμε οικονομικά μαζί με το Συνδικάτο της Αθήνας, την ομάδα από συναδέλφους που πήγαν στη Νικαράγουα και έκτισαν σπιτία κ.α. Η έκφραση συμπάραστασης και η διεθνής αλληλεγγύη αποτελούσε και αποτελεί σταθερό στοιχείο δράσης της Ομοσπονδίας μας γιατί πιστεύουμε ότι τους εργατές δεν τους χωρίζει τίποτα. Έχουν κοινό εχθρό την εκμετάλλευση και τον ιμπεριαλισμό.

Δυνάμωσαν αυτό το διάστημα οι σχέσεις της Ομοσπονδίας μας με τα συνδικάτα άλλων χωρών. Αντιπροσωπεία μας καλεσμένη από αντίστοιχα συνδικάτα οικοδόμων επισκέφτηκαν τη Σοβιετική Ένωση, την Κύπρο, την Αίγυπτο, τη Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας και τη Λ.Δ. Βουλγαρίας. Φιλοξενήσαμε αντιπροσωπείες των συνδικάτων οικοδόμων από την Ουγγαρία και τη Σοβιετική Ένωση. Συνεχίσαμε τις καλές σχέσεις με τη Διεθνή Ένωση των Οικοδόμων της Π.Ε.Ο. και πήραμε μέρος στη διεθνή διάσκεψη για το έτος στέγασης των αστέγων που οργάνωσε στη Σόφια καθώς και στο 10ο Συνεδριό της που έγινε το '88 στο Βερολίνο. Στα πλαίσια αυτού του Συνεδρίου η αντιπροσωπεία μας είχε επαφές με τις αντιπροσωπείες των οικοδόμων από τη Η.Βρετανία, τη Πορτογαλία, την Ισπανία, την Ιταλία και τη Γαλλία..

Αντάλλαξε σκέψεις και έκανε τη πρόταση να γίνει το φθινόπωρο του 1989 (Σεπτέμβρη-Οκτώβρη) στην Αθήνα συνάντηση των εκπροσώπων των συνδικάτων Οικοδόμων απ' τις χώρες μέλη της Ε.Ο.Κ. Στόχος της συνάντησης αυτής να είναι η συζήτηση και η κοινή δράση για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκύπτουν από την ενιαία εσωτερική αγορά της Ευρώπης το '92. Πιστεύουμε ότι μπροστά στα προβλήματα αυτά θα πρέπει να αναπτυχθούν πιο πολύ οι σχέσεις μας και η συνεργασία με τα συνδικάτα των χωρών μελών της Ε.Ο.Κ. διατηρώντας και αναπτύσσοντας παράλληλα τις σχέσεις που έχουμε μέχρι τώρα αναπτύξει με τα συνδικάτα άλλων χωρών.

Στο κέντρο της δράσης της Ομοσπονδίας και του κλάδου μας στάθηκε η πάλη για την Ειρήνη. Δεν μπορούσε να είναι διαφορετικά γιατί η εξασφάλιση αυτού του ύψιστου αγαθού για την ανθρωπότητα αποτελεί προϋπόθεση για να μπορούμε να μιλάμε για τα προβλήματα και να παλεύουμε για τη λύση τους. Ένας λόγος παραπάνω που η εργατική τάξη και τα συνδικάτα της έχουν τον πρώτο λόγο στον αγώνα για την ειρήνη είναι το γεγονός ότι η επικράτηση της ειρήνης και η εμπέδωση του πνεύματος

ύφεσης στις διεθνείς σχέσεις αποτελεί προϋπόθεση για τη μείωση των τεράστιων αντιπαραγωγικών ^{στρατιωτικών} δαπανών και τη διέθεση των αντίστοιχων κονδυλίων για αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων της ανάπτυξης, της αντιμετώπισης της ανεργίας, τη βελτίωση της υγείας και της παιδείας, τη βελτίωση των κοινωνικών παροχών.

Με βάση αυτές τις σκέψεις η Ομοσπονδία με πρωτοστάτησε μαζί με άλλες δευτεροβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις στην οργάνωση διάσκεψης αντιπροσώπων των συνδικάτων και τη δημιουργία κίνησης εργατο-υπαλληλικών συνδικαλιστικών οργανώσεων για την Ειρήνη (Κ.Ε.Σ.Ο.Ε.). Στην κίνηση αυτή, που επιβάλλεται να έχει την στήριξη όλων των σωματείων του κλάδου μας, συμμετέχουν όλες οι τάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος. Λειτουργεί η Κ.Ε.Σ.Ο.Ε. στη βάση της ομοφωνίας αποδειχώντας ότι οι εργάτες, ανεξάρτητα από ιδεολογική τοποθέτηση, μπορούν και βρίσκουν κοινή γλώσσα στο πρόβλημα της Ειρήνης.

Χαιρετίζουμε τη συμφωνία Γκορμπατσόφ-Ρήγκαν για την κατάργηση των πυραύλων μέσου και μικρότερου βεληνεκούς σαν πρώτο βήμα για την πλήρη κατάργηση των πυρηνικών όπλων.

Παλεύουμε για αποπυρηνικοποιημένα Βαλκάνια κι Ευρώπη, για Μεσόγειο θάλασσα Ειρήνης.

Απαιτούμε την άμεση απομάκρυνση των πυρηνικών όπλων από τη χώρα μας. Να μην ενταχθεί η χώρα στην Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση. Να απομακρυνθούν άμεσα οι αμερικάνικες βάσεις απ' την Ελλάδα. Να βγει η χώρα απ' το ΝΑΤΟ. Να μειωθούν οι αντιπαραγωγικές στρατιωτικές δαπάνες για ανάγκη του ΝΑΤΟ και να μην επιβαρυνθεί η οικονομία της χώρας με τις "αγορές του αιώνα".

Οι παραπάνω στόχοι της πάλης μας αποτελούν θετική συμβολή στην πάλη για την Ειρήνη.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Αυτή είναι συνοπτικά η έκθεση δράσης της Διοίκησης. Φυσικά δεν αναφερθήκαμε σε όλα. Σταθήκαμε στα κύρια προβλήματα που αντιμετωπίσαμε και επισημάνσαμε τα προβλήματα που έχουμε μπροστά μας. Η συζήτηση που θα γίνει πιστεύουμε ότι θα αναδείξει και καλές πλευρές της δράσης του κλάδου. Θα συμβάλει να καταλήξουμε στις καλύτερες δυνατό αποφάσεις ώστε από την επόμενη μέρα του Συνεδρίου ο κλάδος μας με μεγαλύτερη ενότητα και ορμή να παλέψει για ένα καλύτερο αύριο.

- Ζήτω η αγωνιστική ενότητα του κλάδου.
- Ζήτω η διεθνιστική αλληλεγγύη των εργατών.
- Ζήτω η Ειρήνη και φιλία των λαών.
- Ζήτω οι οικοδόμοι.
- Ζήτω το 14ο Συνέδριό μας.